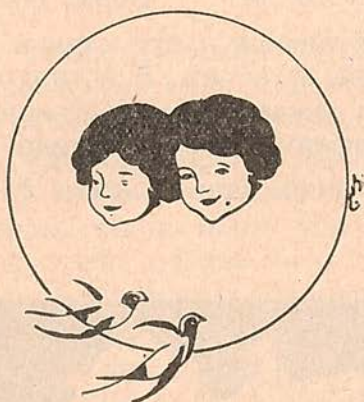

ЛЪСТОВИЧКИ

Ей ги втурнаха се въ мигъ
 Дветѣ въ нисичката стрѣха
 Съ радостенъ и силенъ викъ:
 Тѣ гнѣздото си съзрѣха.
 Бързо стрелнаха изъ двора,
 Край хамбаритѣ, обора,
 Лжкатушатѣ, обикалятѣ,
 Сѣкашѣ се на всички хвалятѣ,
 Да се чуе вредѣ изъ село,
 Че гнѣздото имъ е цѣло.
 Най-подире се прибраха,
 Предъ гнѣздото си запѣха,
 Чуруликатѣ, чуруликатѣ.
 Въ сърдцата имъ радость блика,
 И за своя труденъ пжтъ
 Тѣ разправятѣ безъ да спратѣ.
 Бабичка съ усмивка блага
 И две кждрави главички —
 Слушатѣ седнали на прага,
 Веселитѣ лѣстовички.
 Вече мрѣква, тѣ замлѣкватѣ,
 Бързо се въ гнѣздото вмѣкватѣ,
 И заспиватѣ, вжтре свити
 Дветѣ морни и честити.